

הפתרון היהודי של בוש

מספר הערות מפי ידיד אמריקני

עמנואל וינסטון

פירוקה בין הערבויות להלוואות לבין תהליך השלום. בוש התנדב לעשות זאת, ורק אחרי מסיבת העיתונאים שבה הכריז על הזיקה הזאת, הזדרזה גם סוריה ליצור זיקה דומה. אפשר לומר אפוא שבוש הוא מנהיג חזית הסיורב הערבית בפועל.

דומה שההאשמות כי בוש עשה עסקה עם ידידותיו הערביות על מנת שאלה יעמידו פנים כי הן משתתפות במלחמת המפרץ, מבוססות למדי. שר-החוץ בייקר הבטיח, כך נטען, לחתור תחת מעמדה של ישראל, כדי שחאפז אל-אסאד, המלך פאהד, מובארכ ונסיכויות המפרץ יואילו בטובם לבוא ל"וועידת שלום", שתוצאותיה – שנקבעו מראש – יהיו סילוקה של ישראל משי"ע, הקמתה של מדינה פלשתינאית והעברת רמת-הגולן ל"סוריה הגדולה". בייקר הכחיש את ההאשמות האלה.

ביסודו של דבר בוש ובייקר הם שני אילי נפט טקסנים שהיו קשורים (והינם קשורים באמצעות קשרים משפחתיים) למדינות ערב בקשרים הדוקים של כסף גדול ושפת הנפט, והם ממלאים אפוא אחר דרישת שותפיהם ובעלי-בריתם הערבים. כלומר: בוגדים בישראל, מדינה שהיא בעלת-ברית פורמלית של ארצות-הברית. מה שלא עלה בידי הערבים להשיג בשדות-הקרב בחמש מלחמות, או באמצעות טרור נתעב בלתי פוסק המכוון נגד אזרחים, הם רוצים שבוש יעשה עבורם, במעמדו כנשיא אמריקני. למותר לציין, שבוש אכן עושה זאת, ומה שהוא אינו עושה – עושה האויים.

*

מריקה מעורבת בשורה של שערוריות ממדרגה ראשונה, שעקבות כולן מוליכות אל מפתנו של הבית הלבן. אבל העקבות נמחקים תמיד, באורח מסתורי, על המדרגה הראשונה. בימיו של ויינברגר ראינו "ממשלת צללים" בפעולה, העוסקת בנייתוק החוטים המקשרים בין ישראל לארצות-הברית. קבוצה זו, שעמה נמנו אנשי ממשל ואנשי עסקים פרטיים, גמרה אומר לוודא שישראל תובס בשדה-הקרב. היינו עדים לחפסקת הזרמתן של ידיעות מודיעיניות, להיזון

פרעה שנה את היהודים עד כדי כך, שהיה מוכן לספוג עשר מכות בטרם נכנע. וגם לאחר שקרא להם דרוך, הקשיח את לבו עד כדי כך שרדף אחריהם במטרה לנקום על ההשפלה שספג – פרעה הגדול, מלך כל מצרים – מידי היהודים ואלוהיהם.

ארצות-הברית אינה מצרים, אולם גם אומה גדולה זו מוטרדת כיום מידי פרעה חדש המקשיח לבו כלפי העם היהודי, ורואה בו מכשול ל"תכניתו". הנשיא ג'ורג' בוש מכין "סדר עולמי חדש", שאת תסמיניו האנטי-ישראליים הראשונים כבר ראינו אצל קספר ויינברגר.

בפרץ זעם, המלווה בהלמות אגרופים על דוכן הנואמים, הכריז בוש חגיגית שיטיל וטו על מתן הערבויות לישראל. נוסף לכך, הוא נוקט לשון סימנים מן הסוג שיהודים מזהים כביטויים שנועדו לעורר את האנטישמיות הסמויה, או שאינה כל כך סמויה, בקרב קהל מאזיניו. ההתבטאות כי כוחות "אדירים" אלה נערכו כולם נגד ברנש קטן אחד מזכירה את סגנון "הפרטיכלים של זקני ציון" (שכיום עושים בהם הערבים שימוש ממרכזם בקהיר). למרבה הזהירות והצער, היהודים למדו במרוצת הדורות להכיר את שנתנו של האנטישמי הלובשת גוון אישי.

בוש יוצר זיקה בין הערבויות להלוואות שנועדו למטרה ההומניטרית של קליטת עולים לבין מה שמכונה בפיו "תהליך השלום". הוא יוצר זיקה בין היישובים בישי"ע לבין הערבויות להלוואות. יש כל כך הרבה "זיקות" פוגעות לאותו תהליך, עד כי מרוב "שלום" מוצאת עצמה ישראל ניצבת מכותרת בגדר המורכבת משלשלת של זיקות, ונכנסת לזירה עוינת שתקבע את סייגי ביטחונה ואת גבולות הישרדותה.

*

הנשיא הבהיר הבהר היטב כי העדפותיו האישיות הן פרו-ערביות, אף שלמעשה הערבים כלל לא ביקשו התחייבות קודמת להפסקת ההתיישבות, או ליצור

עמנואל וינסטון הוא מורחן ופרשן. מאמר זה נערך ועודכן על-ידי המחבר על בסיס מאמרו שהופיע באוקטובר 1991 בירחון The Caucus Current.

בידיעות לא מדויקות, למכירות נרחבות של ציוד טכנולוגי מתקדם ביותר לערבים, למערכת סמויה של שיתוף-פעולה בין ושינגטון לבין עירק בתחום הצבאי, להסתרת מידע מישראל שגרמניה, בין השאר, מעבירה למדינות ערב בתי-חרושת שלמים, חומרי-גלם וטכנאים לגז רעיל, ולבסוף, לסדר-היום הגרעיני והכימי הידוע של עירק, סוריה ומצרים, ביחד עם טילים לשיגור המטען הקטלני.

ישראל הוזנה במידע מטעה שלעירק יש מאה טילים בלבד, כשהיה ידוע שמספרם עולה על 500, וההערכות הנוכחיות אומדות את מספרם ב-800. ואז דרש בוש שישראל לא תתקוף את עירק בימי מלחמת המפרץ. ועכשיו אנחנו שומעים על איומים לקצץ בסיוע לישראל מפני שלא היתה בעלת-ברית פעילה! זה היה שקר בוטה, מפני שישראל השתוקקה לפגוע ב"סקאדים", והיתה מוכנה לעשות זאת, אבל בוש לא התיר לה להיכנס למרחב האווירי של עירק.

מי הם אנשי הצללים הללו, שחברו יחדיו להערים עלינו, לנהל את חייו ולעסוק בכל מזימה שתגרוף כסף ושיוכלו לחמוק ממנה בלי עונש? שעורייית הבנק בcci היא הוכחה שהיתה קיימת מערכת צללים בנקאית, שפעלה כמו "גובה כספים" של העולם התחתון, להעברת כספים והלבנתם עבור אוסף רוחות ה"גולדפינגר" הללו, מסיפוריו של גיימס בונד. דומה שלסרסורי הכוח האלה יש בעלי-ברית רבי-עצמה בכל הדרגים הבכירים של כל משרד ממשלתי וצבאי. זו היתה רשת קורי עכביש נאה של ערוצי כספים, תכניות עקלקלות, כספים למשלוחי נשק בלתי חוקי וחוליות מרצחים.

רודנים ערביים אלה, הניזונים משנאה כפייתית ופטרולוגית ליהודים, תבעו שהמדינות המקבלות את הנפט, החוזים והכסף שלהם, יפעלו על פי הקוד המוסרי של פטרוניותיהן הערביות. משום כך אפשר לראות את המדינות שונאות היהודים באירופה מתחברות לפטמות הממון הערבי ונצמדות אליהן בחזקה, כאילו חייהן תלויים להן מגד. אנשי עסקים אמריקניים הלהוטים לעשות כסף קל קפצו גם הם על העגלה, ובסך הכל היתה זו אורגנייה עליזה של תאוות בצע, משטמה ונכונות לשמש פרוצות צמרת תמורת אתן של נפט.

וכך קובעות פקודות-הקבע של הערבים: "קדימה, על ישראל!" יהיו אשר יהיו מעשי האכזריות המטורפים של הערבים – חטיפת בני-ערובה, פיצוץ מטוסים אזרחיים, טבח בחסר-רישע – הממשל האמריקני ולגיונותיו האירופיים ידעו תמיד להתעלם מן הברבריות הערבית על חשבונה של ישראל.

האם מישהו סבור באמת ובתמים שכיבוש כוויית בידי צדאם חוסיין היה מקרי? האיולת שבמעשהו היתה שלא התאים את עצמו ל"סדר העולמי". הוא היה אמור לבלוע את כוויית לאיטו, לשלם את חובותיו בסך 140 מיליארד דולרים, ולהיהפך למרכול של מוצרים מערביים.

אבל צדאם חוסיין הוא עריץ נמהר וטיפש ועל כן בלע את כוויית בנגיסה אחת, כמנה ראשונה לקראת חיסולה של ערב הסעודית. אשר על כן לא נותרה לבוש בררה אלא להכות את הדיקטטור הסורר. אמריקה הזרימה למקום נשק רב וחבטה בו קשות, אבל איכשהו השארנו בשלמותו כמעט את כל המשמר הרפובליקני שלו, המאומן היטב. יחידות אלה נשארנו כמעט ללא פגע, על נשקן, הבונקרים שלהן ושאר ציודן. אין תמה אפוא שצדאם חוסיין הולך ומתחזק מדי יום ביומו; הרי ברור שלא היתה שום כוונה לחסלו. בדומה

לסוריה של אסאד, אמורה עירק של צדאם חוסיין להשתתף ב"סדר העולמי החדש" על פי משנתו של בוש, לצדה של מצרים. רק לישראל אין מקום באותו "סדר", שבינתיים הוא מהומה ואבדן עשתונות גמורים. הנשק האמריקני שלנו נשאר עכשיו בערב הסעודית, וסופו שייפול לידי מדינות ערביות שונות, שלקונגרס שלנו אין כל פיקוח עליהן.

*

ה ערביות להלוואות אינן משתלבות בתכנית "הסדר העולמי החדש" מפני שהן מקלות על יהודים נוספים מרוסיה לחזק את אחיזתם במדינה. בתוך "הקו הירוק", העולים האלה ישפרו את חוסר האיזון הדמוגרפי בגליל, יגדילו את אוכלוסיית הנגב ויחזקו את טבעת האוכלוסין המגנה על ירושלים. ברי שאין זה חלק מן "הסדר העולמי החדש", שבמסגרתו יש לגמד את ישראל לממדי מדינת חסות הנתונה לאפטרופסותה (קרי: שליטתה) של ארצות-הברית (קרי: ממלכת צללים של ערביסטים מביית-מדרשו של משרד-החוץ האמריקני). אשר לירושלים, אין ספק שהתכנית היא לחזור ולחלק אותה, בעוד בוש ובייקר נוקטים כפל לשון אורוליאני ואומרים שאין כוונה כזאת.

האם ג'ורג' בוש וגיים בייקר הם אנטישמים? ובכן, אומר לכם מה אמר לי אחד מחברי הקונגרס על בייקר, כששאלתי אותו את השאלה הזאת: "שר-החוץ בייקר אינו אנטישמי", אמר, "הוא סתם לא אוהב יהודים".

האם כך פני הדברים גם אצל הנשיא שלנו, והוא פשוט אינו אוהב יהודים? אין ספק שאין הוא אוהב יהודים כמו יצחק שמיר, המסרב להניח את ראשה של ארצו בניחותא על גרדום התללינים של העולם הערבי. יש להניח שעם סיום תפקידיהם ישובו בוש ובייקר להיות אנשי נפט פרטיים ששכרם נאה. אין הם יכולים לחזור לעולם הכסף הלוהט הזה – עסקאות נפט עם הערבים, וכיוצא באלה – אם לא יעשו כל מאמץ להרחיק את ישראל אל מחוץ ל"סדר העולמי החדש".

*

ק ריסתה של ברית-המועצות והעלייה ההמונית של יהודים לישראל מערערות את התכניות המדר-קדקות של "הסדר העולמי החדש", לפחות במזרח התיכון. אם בוש רוצה להישאר נאמן לבעלי-בריתו הערבים, מהם ישנים וטובים כמו העריצות הפיאודלית בערב הסעודית, או החדשים, מסוגו של הרודן צמא הדמים מדמשק, הוא חייב לעשות כל מאמץ להאט את קצב העלייה והקליטה של יהודים בישראל. מדינת ישראל הוקמה בדיוק למען מה שמתרחש כרגע. יהודים נמלטים מאימת האנטישמיות הישנה נושנה של כל המשטרים הרצחניים הקרויים עכשיו "הרפובליקות הרוסיות". ליטא הפגינה שהאנטישמים חזרו לשלטון, כאשר שילחה לחופשי את כל משתפי הפעולה עם הנאצים שהושלכו לכלא בידי הרוסים, בין השאר – בעוון טבח יהודים.

ממשל בוש כבר הבהיר שאין הוא מוכן לקלוט את יהודי רוסיה באמריקה. הנשיא יכול לאמץ את תכניתו של הנשיא

משגרי טילים חדשים לסוריה ולעירק. נמסר, כי בידיעת הממשל של הנשיא בוש ובהסכמתו, נשלחו משגרי טילים ניידים, תחילה לעירק (בין השנים 1987 ל-1990), ועכשיו לסוריה. נמסר כי המשלוח לעירק נשלח על-ידי החברה האמריקנית Terex, שהמפעל שלה מצוי בסקוטלנד. משגרים אלה שימשו לירי טילי "סקאד" על ישראל וערב הסעודית.

מכ"ם אמריקני למשגרים של טילי "סקאד" סוריים. בגיליון של Mednews מן ה-30 בספטמבר 1991, מסר קנת טימרמן כיצד אישר ממשל הנשיא בוש משלוח של 24 משגריים אמריקניים ניידים מדגם M-9 משופר שיצא לאחרונה לסוריה. למשגרים אלה נלווה מכ"ם הנחיה, המסוגל לנווט את הטילים החדשים שרכשה סוריה לאחרונה מסין (מדגם "סקאד C", המסוגלים לשאת גם ראשי-נפץ גרעיניים), בדיוק של עד 500 מטרים מן המטרה. ישראל הותקפה בידי טילי "סקאד" עירקיים/רוסיים שהיו מדויקים פחות, אולם נענתה לבקשתו (לדרישתו) של בוש לא להגיב, אף שיש להניח שצה"ל יכול היה לחסל את איום ה"סקאדים" הן על ישראל, הן על הסעודים והן על האמריקנים.

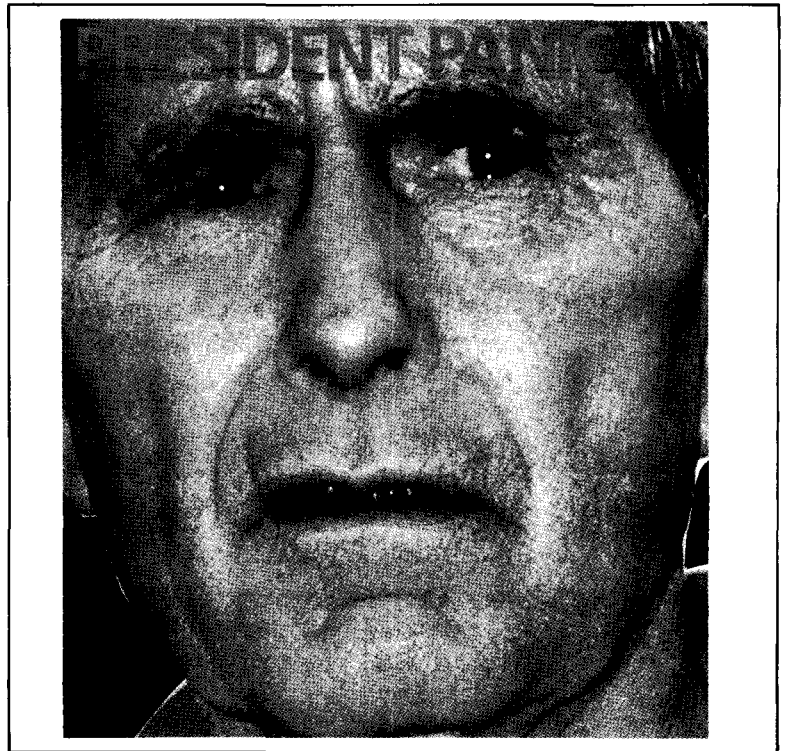
מתווך הוגן? אין ספק שההטעיה השחצנית של הנשיא בוש נתנה בידי ישראל Casus Belli להנחית מכה מקדימה ולחסל את איום הטילים הסורי. כשהדברים נוגעים לסוריה מובן שאי-אפשר לתת אמון, במסווה של "מתווך הוגן", בנשיא שיכול היה לנצח במלחמת המפרץ, אבל העדיף לשמור על כוחו של צדאם חוסיין ועל מכונת המלחמה שלו.

הפתעת נובמבר. גיורגי בוש טוען כי הטיהור שהעניק לסוריה בפרשת פיצוץ מטוס "פאן-אם" מעל לוקרבי לא היה שוחד ששולם תמורת שחרור בני הערובה טרי וייט ותומס סטרלנד. ייתכן שלא, אבל האם אין זה מסקרן שסוריה ואירן יכולות לגרום לשחרורם של בני-ערובה בתוך ימים ספורים מפרסום ההודעה שהשעיר לעזאזל הוא לוב, וכשבוש מטהר את סוריה ("ההלבישו עליהם תיק") ואת אירן?

אין ספק שסוריה דרשה מחיר תמורת שחרור וייט וסטרלנד. המחיר כלל את העתקת מוקד האשמה לעבר לוב, אשר ללא ספק מילאה תפקיד שולי בפרשת לוקרבי, אבל סוריה ואירן הן עדיין מי שהסיתו למעשה הטרור. רב-המצחים אחמד גייבריל, אשר אין, ולא היה, כל ספק בקשר למעורבותו בפרשה, ישב ועדיין יושב בדמשק, רוב הבריטים והצרפתים השלימו עם "הסדר החדש", מאחר שממשל בוש פרס את חסותו על סוריה ואירן. אחרי ככלות הכל, אם שתי המדינות האלה אמורות להיות בעתיד שותפות לעסקים רווחיים עם ארצות-הברית, צריך לקרצף מהן את כל הזוהמה כדי שאפשר יהיה למחוק אותן מרשימת מדינות הטרור בארצות-הברית.

טרור-סמים סורי. בדיונים שנערכו לאחרונה בקונגרס, הודה משרד-החוץ האמריקני שקצינים בכירים ביותר בצבא הסורי ממשיכים לשגר טונות של סמים מעמק הבקאע בלבנון לארצות-הברית, בידיעתו של אסאד. ממשל בוש, בציות כנוע של משרד-החוץ, מתעלם מן הסמים המרעילים שהסורים מזרימים לעריה של ארצות-הברית, על תופעות הלוואי של פשיעה ומוות.¹

האם הממשל הזה מוכן לסחור בנוער האמריקני למען הזדמנויות רווחיות יותר של סחר חופשי עם סוריה? **התבוסה של בייקר בסין.** לצד הכישלונות בנושאים שונים שהעלה בייקר בסין, ואשר זכו לפרסום, לא עלה בידי למנוע מסין לייצא, וברווחים נאים, יכולת לא-קונבנציונלית;

פניקה נשיאותית; כך הציג "Economist" את גיורגי בוש בעמוד השער של גיליון דצמבר 1991. ואכן, צרותיו של בוש רבות, והן תרבינה לקראת הבחירות. את מ"צוקתו של הנשיא, ואת חסד האונים המתלווה אליה, חייבת ישראל לנצל לביסוס מעמדה בי"ש"ע במהלך התהליך המדיני שהממשל כמה עליה, ואשר ייעודו הוא לסלק את ישראל מי"ש"ע, מרמת-הגולן ומ-ירושלים.

רוזבלט להשאיר את יהודי אירופה לגורלם, שעובדה בתכנון ובשיקול-דעת מעודנים וקפדניים. ראוי לזכור שתכנית זו אסרה על קליטת פליטים, אסרה על ניסיונות הצלה, אסרה על הספקת שיכון ומזון לפליטים, חסמה את הגבולות, אסרה על העלייה לארץ-ישראל, ועוד.

כמה מצער לראות את נשיאה של הגדולה במדינות תבל מאמץ לעצמו את העמדות הקטלניות ורוויות השנאה של שורת מנהיגים שראו בחיסול היהודים שליחות קדושה.

נאום "הברנש הקטן" הניצב בדד מול כוחות האופל של השדולה היהודית, היה נאום מביש, מפני שהוא עלול לערוד את האנטישמיות הסמויה בארצות-הברית לצוף על פני השטח. למעשה, מכתבי הברכה הזורמים אל הבית הלבן מאת ניאור-נאצים וקבוצות שטנה אחרות הם אות מבשר רע לאנטישמיות גוברת שכבר החלה לזקוף את ראשה, ולא רק בארצות-הברית, אלא בעולם כולו.

למרבה הצער, אם אכן תגיה מן המשרד הזה קנאות חשוכה, היא עלולה להכתים את הכס הנשיא והמכובד של נשיא ארצות-הברית. משרתו של הנשיא חייבת לייצג את הנושאים הגדולים שברום עולמה של אומה זו, ולא את השנאה הימרי-בינימית, רווית הדעות הקדומות, שאנו למדים מן ההיסטוריה של אותה תקופת אופל.

ה

חלק המדהים, אם כי למי שעקב אחר חימושה של עירק על-ידי ארצות-הברית והמערב לפני מלחמת המפרץ, אין בו כדי להפתיע כל עיקר, הוא חימושן מחדש של העריצויות הערביות-מוסלמיות במיטב הנשק האמריקני.

¹ ראה, למשל: "מסמך", בגיליון זה, עמ' 45 (הערי המערכת).

המדובר בכור גרעיני לסוריה, וטילי "סקאד" המסוגלים לשאת ראשי-נפץ גרעיניים, ביולוגיים וכימיים.

חיסול כושר ההרתעה הגרעינית של ישראל. צפוי שבוש יערבב את כושר ההרתעה הגרעינית היעיל של ישראל עם תכניות ההצטיידות בנשק התוקפניות של עירק, קוריאה הצפונית, פקיסטן, אירן וסוריה. הרעיון הוא לשלול מישראל את אותו כושר ההרתעה גרעיני שאמריקה השתמשה בו בהצלחה להדיפת האיום הסובייטי במשך ארבעים שנה בערך.²

התכנית היא לאלץ את ישראל להישען אך ורק על נשק קונבנציונלי להרתעת תוקפנות ערבית חדשה. היקף הנשק הקונבנציונלי הגיע לממדים כאלה שבו יש כבר לערבים עליונות כמותית רבה באנשים ובנשק, ומכיוון שזה כבר הפכה הכמות לאיכות, יתרונה האיכותי של ישראל הולך אפוא ונעלם. אם ישראל תחסל את כושר ההרתעה הגרעינית שלה יוצעו לה ערבות. השקר הזה מתבשל כבר בתנור, בעוד ארצות-הברית ובעלות-בריתה במערב מגדילות את היכולת הקונבנציונלית של הערבים לשיאים מדהימים.

ירושלים. צפויה שותפות בלתי-קדושה בין הנצרות לאיסלאם, בהנחייתם של בוש ובייקר, על מנת לבטא את ירושלים (ולא לחלקה), כדי להפוך אותה למדינה/עיר שאיננה קשורה לישראל כבירתה. אכן, זהו כפל-לשון בנוסח אורול, אבל בוש ובייקר ינסו להפיח בו רוח-חיים.³ לפי דיווחים שנמסרו לאחרונה, בדרכונים שהוצאו לילדים שנולדו לאזרחים אמריקניים, התינוקות שנולדו בירושלים לא נולדו בישראל. הסיבה לכך, לדברי משרד-החוץ האמריקני, היא שמעמדה של ירושלים שנוי במחלוקת!

בוש עלול לתקוף את החוקיות של תרומות פריטיות לישראל. נראה כי בוש יחוקק חוקים שיפגעו בכספים המוזרמים לישראל (הן תרומות פטורות ממס והן איגרות-חוב). החקיקה החדשה תכלול אמנם גם תרומות אחרות, אבל המטרה העיקרית היא פגיעה בישראל ובכסף היהודי "על מנת להכות את היהודים בכיסים", כמקובל על האנטי-שמים מאז ומעולם.

העלאת הכוב של "נאמנות כפולה" כדי לבטל את האזרחות הכפולה – אמריקנית/ישראלית. צפוי שבוש ינסה לחסל את זכותם של יהודים אמריקניים להחזיק באזרחות כפולה, כדי להחליש את הקשרים בין יהודים לישראל ולאמריקה עוד יותר.

השעיית מה שמכונה "סיוע-החוץ לישראל", לפני קיצוץ הנמרץ. בוש פיצל בערמומיות את סיוע-החוץ בסך 3 מיליארד דולרים שהקציב הקונגרס, באופן שרק מחצית הסיוע הכלכלי ניתנת עכשיו. הקצבת הסיוע הכלכלי בסך 1.2

מיליארד דולרים לשנה נשארת בארצות-הברית, ומיועדת לתשלום החובות שנטלה ישראל על עצמה אחרי הנסיגה מסיני בהתאם להסכמי קמפ-דיוויד, על מנת לאזן במידה מסוימת את הנשק שמכרה ארצות-הברית לערבים.

התנכלות לקליטת העולים מברית-המועצות על-ידי מניעת הערבויות. בוש מאיים, או מבטיח, לעכב את הערבויות להלוואות בסך 10 מיליארד דולרים פעם נוספת, ולהגביר בכך את הלחצים על ישראל הקולטת את העולים מברית-המועצות ומאתיופיה.

מן הראוי לשים לב: דירוג האשראי של ישראל הושמץ על-ידי הממשל כדי להרתיע הלוואות מסחריות והשקעות בתעשייה. אלא שבעצם אמינות האשראי של ישראל טובה יותר מזו של אמריקה. ה-Euromoney, כתב-עת לונדוני, מוסר בגיליון אוקטובר כי ישראל מדורגת במקום ה-38 (אליו עלתה מן המקום ה-60 בשנת 1990) מבחינת יכולתה לפרוע חובות, ואילו אמריקה מדורגת במקום ה-55, מתוך 126 מדינות. ה-Euromoney דירג גם את הביצועים הכלכליים של ישראל כעולים על אלה של בריטניה, קנדה, אוסטרליה, ניו-זילנד ודרום-אפריקה. יש להניח שהדירוג ישתפר עוד יותר ב-1993.

האם אפשר לסמוך על ממשל בוש-בייקר במהלך שיחות השלום? בדיונים שנערכו בקונגרס לאחרונה, נשאל משרד-החוץ אם ישראל תוכל לקבל את הערבויות אחרי חלוף תקופת ה-120 הימים, אך התחמק מתשובה. נציגו השיבו: "כן, אבל..." מותנה בתנאים שלא פורטו, ואשר יסוכמו בין ישראל, הקונגרס והממשל.

בוש ובייקר דורשים ויתורים על גבי ויתורים מישראל, אך שום ויתור מן הערבים. האם אפשר לסמוך על ממשל בוש-בייקר בשעה שישראל נכנסת למלכודת של משא-ומתן כפוי? יש לתת את הדעת לסימנים המעידים השונים: דרישות לווייתורים טריטוריאליים, נשק לערבים, איומים כלכליים ובעיית ירושלים, המבליטים איומים גדולים מכפי שישראל מוכנה להתמודד אתם כעת.

ובכל זאת, עדיין יש סיפק בידי גיורג' בוש להתעשת ולזכור שהוא מנהיגה של אומה גדולה. אם יסייע לישראל לקלוט את העולים הנמלטים מן השנאה ברוסיה, כפי שהבטיח; אם יבין שהמכוונת הגורפת שלו על הערבים על חשבונה של ישראל, היא טעות קטלנית לא רק לישראל אלא גם לאינטרסים של ארצות-הברית עצמה, יקנה את עולמו כמדינאי הראוי לכהונתו. אם תחת זאת יענה למשטרי העריצות הערביים ויהלום בישראל כפי שהוא עושה עתה, ייזכר שמו לדיראון ■

² ראה, למשל, את הדיעה הראשית במעריב, 6.12.91, וכן את סדרת המאמרים בעניין זה, מעריב, 9.12.91, עמ' 16 (הערי המערכת).

³ ראה, למשל, את הודעת ראש-הממשלה יצחק שמיר בוועדת החוץ והבי-טחון של הכנסת: "יש לנו ידיעות מדאיגות על הבטחת שנתנו ארצות-הברית לערבים בנושא ירושלים", הארץ, 10.12.91, עמ' 4 (הערי המערכת).

גיורג' בוש הוא הוכחה לכך שגם דמוקרטיה מתוקנת אין בכוחה למנוע בוגדנות פוליטית, אופורטוניזם, מקיאולוזים ודורסנות מן הסוג המיוחס בדרך כלל למשטרי עריצות. (המערכת)